

ÎN PREZENȚA SA

Mulțumesc, frate Neville. Bună seara, prieteni. Domnul să vă binecuvânteze din belșug. Este un mare privilegiu că pot să fiu în seara aceasta aici și pentru că pot să simt prezența Domnului nostru, care nu greșește niciodată când dă promisiunea. Știu că mulți dintre voi au rămas pentru un mesaj scurt, ceea ce mă face să fiu foarte mulțumitor. După adunare, mulți dintre voi trebuie să călătorească sute de mile pentru a ajunge acasă. Unii au și eliberat camerele de hotel, de aceea voi încerca să nu vă rețin prea mult.

Vreau să vă spun că imediat ce se va putea, vă voi anunța când vom începe studiul asupra tainelor din Apocalipsa. Dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea să urmeze timpul când vom începe la cele șapte Peciți din Apocalipsa și cele șapte peceti naturale. Apoi dacă trecem prin timp, să luăm cele șapte Peciți din spatele Cărții. Aceasta poate să ne ia câtva timp. Vedeți, există șapte Peciți care s-au deschis; există șapte plăgi, șapte trâmbițe, toate câte șapte; și întâi putem lua Pecițile. Apoi, Cartea este pecetluită pe spate cu șapte Peciți. Daniel a auzit Glasul când El a tunat, dar i-a fost interzis să scrie. Și lui Ioan i-a fost interzis să scrie.

Aceasta a fost pecetluit pe spatele Cărții până la urmă când toate tainele Cărții au fost date și descoperite. Ați observat că Daniel a spus: „Tainele, taina lui Dumnezeu Se va descoperi în zilele acestor glasuri.” Vedeți, taina, Cine este Dumnezeu, cum S-a făcut El trup, toate aceste lucruri trebuiau să fie dezvăluite în timpul acesta. Apoi, suntem gata pentru cele șapte Peciți de pe spatele Cărții, care nici măcar nu sunt descoperite omului, nici măcar scrise în Biblie, dar ele trebuie să se compare exact cu restul Bibliei, și eu cred că acela va fi un lucru mare.

Acum, vom încerca să ne grăbim să trecem prin ele. Mulțumesc fiecăruia dintre voi pentru bunătatea și prezența voastră, și pentru tot ce ați făcut. Vă mulțumim mult. Cred că în seara aceasta nu vă vom ține prea mult, pentru că sunteți foarte răbdători și stați în picioare. Soția mea, care stă acolo, mi-a spus ieri seară: „Am

văzut femeii în vârstă care stăteau în picioare și cu toate că transpirația curgea șiroaie, au stat cu toții neclintiți și au ascultat fiecare Cuvânt.” Acesta este motivul pentru care doresc să rămân tot timpul sub ungera Duhului Sfânt, ca să pot predica numai Adevărul curat, nimic altceva decât Adevărul curat, pentru că atunci oamenii au de ce să se țină cu tărie și totul va fi bine.

Acum aș vrea să-mi cer scuze pentru că trebuie să vorbesc câteva minute despre Numărătoarea inversă. Dimineață am plecat puțin mai devreme, iar acum cred că magnetofonul nu au fost încă pornite ca să înregistreze. Am să vă spun eu când să le porniți. Aș vrea să termin Numărătoarea inversă, pentru că am uitat și am plecat, fără să spun ceva despre ea. Ce era numărătoarea inversă? Vedeți? Acum, știu că suntem în numărătoare inversă, dar ce este numărătoarea inversă? Vedeți? Dacă nu știți ce este numărătoarea inversă, sunteți confuzi. Astfel mi-ar plăcea să încerc să fiu în același ton cum am fost când am terminat această bandă. Vă rog să mă iertați pentru aceasta, dar doresc să termin predica, apoi vom intra imediat în tema următoare.

.....

Deși au fost oameni veniți din toate părțile, noi am avut un timp minunat, în timpul celor trei mesaje în care am vorbit diferite teme și învățături. În timpul cât voi face această scurtă paranteză, frații de la înregistrări vor avea timp să schimbe benzile.

Domnul să vă binecuvânteze. Suntem bucuroși pentru că în seara aceasta vă avem printre noi. Localul este foarte aglomerat, mulți fiind nevoiți să stea în picioare. Dacă cineva va asculta banda aceasta, aș vrea s-o ia și pe cea din ultima seară și s-o studieze acasă. Este vorba de „Starea actuală a slujbei mele”, pe care mi-a dat-o Domnul. Mi-ar plăcea s-o asculte în special predicatorii, înainte de-a vizita bisericile lor și de a merge la casele lor. În dimineața aceasta am vorbit despre subiectul „Numărătoarea inversă”, Biserica fiind gata să plece.

Cu voia Domnului, în seara aceasta vom vorbi despre subiectul „În prezența Sa.”

Oh, cum Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru privilegiul de a putea veni în Prezența Sa. Dar mai întâi, aș vrea să deschideți Bibliile împreună cu mine la profetul Isaia, capitolul 6. Noi toți știm că Isaia era un profet major, unul dintre profeții mari ai zilei lui și el și-a sfârșit viața pe acest pământ fiind tăiat cu fereastră. Deci, a murit ca martir pecetluindu-și mărturia despre puterea Dumnezeului celui Atotputernic, cu propria viață.

Vom citi deci, din **Isaia 6.1-8**:

„În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul.

Serafimii stăteau deasupra Lui și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele și cu două zburau.

Strigau unul la altul și ziceau: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!”

Și se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna și casa s-a umplut de fum.

Atunci am zis: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!”

Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar.

Mi-a atins gura cu el și a zis: „Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!”

Am auzit glasul Domnului întrebând: „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?” Eu am răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!”

Domnul să binecuvânteze Cuvântul Său. Cred că aceasta este cea mai izbitoare Scriptură.

Cred că aceasta este cea mai izbitoare Scriptură, deoarece, în prezența lui Dumnezeu, omul recunoaște că este doar un păcătos. Poate ne simțim foarte buni când ne aflăm undeva; poate că avem păreri foarte bune despre noi, dar dacă venim în prezența lui Dumnezeu, vedem cât suntem de mici.

Nu demult, am stat de vorbă cu un bun prieten, Burt Caul, un partener de vânătoare pe care l-am condus la Hristos, sus în New Hampshire. Noi am stat lângă Cold Brook Falls sus în Adirondak, unde era o mare cădere de apă. M-am dus acolo cu familia mea și a trebuit să mergem de la șosea o bună bucată de drum pe jos. În timp ce stăteam și priveam apa aceea albastră-verzuie care cădea cu o mare viteză în acea cataractă, Burt mi-a zis: „Billy, aici omul se simte atât de mic comparativ cu această mare cădere de apă, încât este asemenea unui vârf de deget. „Acesta este adevărul, Burt”, am răspuns eu. „La fel de mică este și creațiunea în fața măririi lui Dumnezeu.”

Mă întreb dacă nu cumva, cel care a scris cântarea: „Cât de mare ești Tu”, a stat noaptea și a privit stelele de pe cer, care sunt atât de departe de noi? Acum câteva luni, am fost în deșertul Arizonei împreună cu frații Fred, Woods și McAnally, iar într-una din discuțiile pe care le-am avut, s-a ridicat întrebarea: „Ce distanță este între două stele?” Adevărul este că între ele este o depărtare de milioane și bilioane de mile, deși privite de pe pământ s-ar părea că între ele nu este o distanță mai mare de un țol (2,5 centimetri). Apoi ne-am gândit că știința susține că distanța dintre ele este mai mare decât distanța dintre noi și ele. Aceasta ne-a făcut să ne gândim cât de mare este El, cât de aproape ne permite să venim în prezența Sa.

Când oamenii vin în prezența lui Dumnezeu, El are o mare influență asupra lor. Eu am putut să văd aceasta în slujba și lucrarea mea. Când Dumnezeu vine în mijlocul adunării și descoperă viața ascunsă a oamenilor, păcatele și umblarea lor imorală, ei aleargă la altar să se corecteze în prezența lui Dumnezeu și astfel primesc pace și liniște. Vedeți ce importanță mare are venirea în Prezența lui Dumnezeu? Când faci aceasta, se întâmplă ceva. Eu am văzut aceasta la oamenii care zăceau abandonăți pe paturi și pe tărgi.

Într-o seară, când mă aflam în Mexico, a fost adus un bebeluș care murise cu zece ore înainte de începerea adunării. Câteva mii de oameni au fost martori la învierea lui, ceea ce a făcut ca în zilele următoare să se înregistreze un număr record de participanți la adunări: între cincizeci și șaptezeci de mii de oameni. De ce? Pentru că văzuseră cu ochii lor cum un copil mort – declarat mort de medici și cu certificat de deces – a fost readus la viață. Când s-a întâmplat aceasta, femeile au leșinat, iar bărbații își ridicau mâinile spre cer și îl laudau pe Dumnezeu. De ce? Pentru că au înțeles că o ființă umană nu putea face așa ceva, ci erau în Prezența Atotputernicului Dumnezeu, iar aceasta a cauzat ceea ce s-a întâmplat.

Eu am fost privilegiat să aud mulți oameni evlavioși vorbind. Despre Charles Finney se spune că vorbea foarte puternic, deși era un bărbat mic și cântărea doar cincizeci de kilograme. Se spune că într-o zi a fost chemat să probeze acustica unei săli. Pe vremea aceea nu existau încă microfoane, iar la balconul sălii era un bărbat care pregătea o reprezentație. El a observat că în sală au intrat câțiva bărbați, dar pentru că nu-i cunoștea și-a continuat liniștit treaba. Finney dorea să probeze doar acustica. El muncise mult pentru o trezire, se rugase și postise, iar acum dorea să-și probeze timbrul vocii. Fără să fie observat, el s-a urcat pe podium și a strigat: „Pocăiți-vă, sau veți pieri!” Se spune că a strigat cu o asemenea putere, sub ungera lui Dumnezeu, încât bărbatul de la balcon a căzut de acolo din cauza sperieturii.

Așa predica el Evanghelia. Pentru că în Boston, Massachusetts, nu era nicio biserică unde să încapă mulțimile lui, a ieșit la o fereastră și a predicat cu o asemenea putere despre iad, încât oamenii care lucrau pe stradă au căzut cu fețele la pământ și au strigat după milă. În Prezența lui Dumnezeu! În felul acesta

au reușit marii predicatori să aducă în adunare prezența lui Dumnezeu, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Departe de un astfel de om să fie atât de ofilit în inima lui încât să nu poată recunoaște Prezența lui Dumnezeu. Departe de el!

Când Adam, primul om, a păcătuit și a făcut ceva rău, pentru că nu a ascultat porunca lui Dumnezeu, nu a mai putut suporta Prezența Lui sfântă. Astfel, când l-a auzit Glasul, a fugit, s-a ascuns printre copaci și a încercat să se acopere cu frunze de smochin, deoarece știa că stătea în Prezența lui Dumnezeu, a Creatorului. Aceasta a fost reacția primului om, după ce a păcătuit împotriva lui Dumnezeu. Adam a încercat să se ascundă de prezența lui Dumnezeu, dar nu a putut pentru că păcatul nu era atât de puternic în inima lui, cum este în inima oamenilor de astăzi. El era conștient că stă înaintea Creatorului său, de aceea s-a ascuns printre copacii din grădină. Îi era rușine pentru că era gol. Astfel, a stat ascuns până când Dumnezeu a pregătit o cale pentru el.

În Geneza 17.3 vedem că atunci când marele patriarh Avraam a venit în Prezența lui Dumnezeu, și Dumnezeu i-a vorbit în numele Atotputernicului Dumnezeu, Avraam a căzut cu fața la pământ. Marele patriarh, slujitorul lui Dumnezeu, nu a putut rezista în Prezența lui Dumnezeu, chiar dacă l-a slujit douăzeci și cinci de ani, cu credincioșie. Când s-a apropiat Dumnezeu de el, patriarhul a căzut cu fața la pământ pentru că nu putea rezista în Prezența lui Dumnezeu.

În Exod 3 aflăm despre Moise, marele slujitor al lui Dumnezeu, acel om sfânt care era în spatele pustiului. El s-a născut pentru un scop; a fost hotărât încă din pântecele mamei lui să fie un profet. Moise a încercat să-și folosească educația și orice se putea ca să-și elibereze poporul, deoarece a înțeles că trebuia să facă aceasta, dar a înțeles dintr-un punct de vedere teologic. El a fost instruit și a fost bine pregătit, era un mare om militar. A putut învăța înțelepciunea Egiptenilor, care era cel mai înțelept popor din lume, știa toate intrările și ieșirile; cunoștea Scriptura de la A la Z, cunoștea promisiunile care le-a făcut Dumnezeu, dar le cunoștea din punct de vedere intelectual. Dar într-o zi, a venit în Prezența lui Dumnezeu în spatele pustiului, și și-a scos încălțăminte din picioare, deoarece știa că era pe un teren sfânt. El nu a putut sta în picioare când a venit în Prezența lui Dumnezeu, ci a căzut cu fața la pământ la fel ca Avraam. El nu putea sta în

picioare în prezența lui Dumnezeu.

În Exod 19.19, când poporul ales al lui Dumnezeu din zilele lui Avraam, din Avraam a venit Isaac, din Isaac a venit Iacov, din Iacov a venit patriarhii, și ani după ani a dezvoltat oameni sfinți, oameni mari, un popor ales, o rasă aleasă, un popor sfințit, sfânt, care au slujit lui Dumnezeu în viața lor. Și într-o zi, Dumnezeu a zis: „Adună-I pe Israel, și Eu le voi vorbi”

Dar când Dumnezeu a venit jos pe vârful Muntelui Sinai și tot muntele a fost cuprins de flăcări, iar fumul se ridica de pe el ca dintr-un furnal, și glasul lui Dumnezeu a răsunat, Israel a căzut cu fața la pământ și zis: *„Să ne vorbească Moise, nu Dumnezeu, ca să nu murim!”* În Prezența lui Dumnezeu, omul își dă seama că este un păcătos! Israelul era tăiat împrejur conform Legii, urma poruncile în toate zilele, dar cu toate acestea, atunci când le-a vorbit Dumnezeu, când au venit în Prezența Lui, și-au dat seama că erau afară, că nu erau corecți. Le lipsea ceva, dar ei au putut să recunoască aceasta numai în Prezența lui Dumnezeu. Da. Și atunci au zis: *„Să ne vorbească Moise, nu Dumnezeu, pentru că dacă ne vorbește Dumnezeu, vom muri toți! Să ne vorbească Moise!”*

În Luca 5.8 citim că și Petru a căzut cu fața la pământ înaintea Lui și a strigat: *„Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos.”* Petru era un bărbat mare și puternic, un om cu influență, un pescar bine văzut, dar când a văzut minunea săvârșită de Cel care arăta ca orice alt om, a înțeles că Cel ce stătea înaintea lui era mai mult decât un Bărbat care umple cu pește mrejele pescarilor. Ei pescuiseră toată noaptea, dar cu toată educația și cunoștința lui în ale pescuitului, nu au prins nimic. Dar el a auzit pe Cineva zicând: *„...aruncați-vă mrejele pentru pescuire!”*

Când au început să tragă, au prins o mare mulțime de pești, și și-a dat seama că era un om păcătos, așa că a zis: *„O, Doamne, pleacă de la mine pentru că sunt un om păcătos.”* Cine a spus aceasta? Sfântul Petru. În Prezența lui Dumnezeu, el l-a cerut lui Dumnezeu să plece din prezența lui, pentru că este un păcătos.

Avraam s-a recunoscut pe sine însuși greșit. Adam s-a recunoscut pe sine însuși greșit, Moise s-a recunoscut pe sine însuși greșit, Israel, ca biserică, ca națiune, s-au recunoscut greșiți. „Depărtează-te de mine, pentru că sunt un om păcătos!” El nu a încercat să spună: „Eu sunt sfânt și vrednic să primesc aceasta”, ci a zis: „Doamne, sunt un om păcătos!”

Câțiva ani mai târziu, o Lumină din cer a coborât înaintea unui religios egoist care învățase toată teologia iudaică la picioarele înțeleptului Gamaliel. Numele acelui bărbat era Saul din Tars. El cunoștea toate intrările și ieșirile religiei lor, era un fariseu între farisei și un evreu între evrei. Era un bărbat renumit, un învățat, deștept, iscusit și educat care avea pretenția că îl cunoștea pe Dumnezeu încă din copilărie. Dar iată că în ziua aceea, el s-a întâlnit cu Stâlpul de Foc, iar când s-a întâmplat aceasta, a căzut cu fața la pământ în țărână, și a strigat: „*Cine ești Tu, Doamne, și ce vrei să faci?*” Toată teologia lui, toată educația lui, nu a mai valorat nimic când a stat în Prezența lui Dumnezeu.

Aici aș vrea să mă opresc puțin și să spun că astăzi este același lucru. Poate ai un D.D., un Ph.D., sau orice altceva, poate ai mers la biserică de când erai copil, poate ai făcut toate faptele religioase care există, dar când ajungi în Prezența lui Dumnezeu, te simți mic și fără valoare.

Pavel și-a dat seama că era greșit, și în prezența acelei Puteri a căzut cu fața la pământ. Când a privit spre acea Lumină, și-a dat seama că în fața lui stătea chiar Dumnezeul pe care pretindea că-L cunoaște, dar împotriva căruia predicase și greșise atât de mult. El a văzut Stâlpul de Foc.

Același lucru s-a întâmplat cu sfântul Ioan în Apocalipsa 1.17. Când a auzit Glasul, el s-a întors să vadă cine-i vorbea și atunci a văzut șapte sfeșnice de aur, iar în mijlocul lor stătea Unul cu părul ca lâna, cu ochii ca para focului, cu picioarele ca niște stâlpi de aramă; El era încins cu un brâu de aur în jurul coapselor și era numit Cuvântul lui Dumnezeu.

Marele Ioan a umblat cu Hristos, s-a rezemat de pieptul Lui și a făcut toate acele lucruri! Așa cum am spus azi dimineață, slujba lui Pavel a întrecut-o pe a fiecăruia dintre ei. Dar aici, după ce Ioan a umblat cu Isus, a vorbit cu El, a dormit cu El, a mâncat cu El, când L-a văzut stând acolo în acea stare proslăvită, a spus că a căzut ca mort la picioarele Lui. Amin. Gândiți-vă la aceasta!

Noi putem să venim la biserică, să vorbim, să-L slăvim pe Dumnezeu și să facem multe alte lucruri de felul acesta, dar frate, când Îl vedem venind, în inimile noastre va fi ceva diferit! Poate ne gândim că ne facem datoriile religioase, că mergem la biserică și că ne plătim zecuielile. Poate ne gândim că ținem legile bisericii și recităm toate crezurile, dar haideți să ne uităm odată la El și totul se schimbă în jur. Cu siguranță.

Biblia ne spune în Apocalipsa 1.17 că atunci când sfântul Ioan L-a văzut pe Hristos, a căzut la picioarele Lui ca mort, deși umblase cu El trei ani și jumătate pe pământ. El a fost unul dintre scriitorii Epistolelor, a mâncat cu El la masă, a dormit cu El în pat și a fost în părtășie cu El oriunde a mers, dar când s-a întors să-L vadă, nu a mai avut viață în el, ci a căzut ca mort pe podea sau la pământ. Bine.

În Isaia 6.5 îl vedem pe Isaia, acest mare profet, unul din cei mai mari profeți ai Bibliei. Există șaiszeci și șase de Cărți ale Bibliei și șaiszeci și șase de capitole în Isaia. Isaia începe din Geneza, la mijloc aduce Noul Testament și la sfârșitul lui Isaia aduce Mileniul: Geneza, Noul Testament și Apocalipsa. Perfect! Isaia a fost unul din profeții majori. El s-a rezemat pe brațul lui Ozia, un mare împărat, dar într-o zi, Ozia a fost luat de la el, și atunci a fost jos.

El a avut multe vedenii și a predicat Cuvântul. El era un predicator, un om sfânt, dar într-o zi pe când se afla în Templu, a căzut într-o răpire și a văzut slava lui Dumnezeu. El a văzut serafimii care stăteau în prezența lui Dumnezeu și care își acopereau fața și picioarele cu câte două aripi, iar cu celelalte două zburau și strigau: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeul cel Atotputernic!*” (Isaia 6.3).

Profetul acesta și-a dat seama că el nu era nimic și a strigat: „*Vai de mine, căci sunt un om cu buze necurate!*” Un profet, cel mai puternic profet din Biblie, unul dintre ei. „*Sunt un om cu buze necurate, și locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate. Vai de mine, căci am văzut slava lui Dumnezeu!*”

El a spus că atunci când a strigat îngerul acela, ușciorii Templului s-au scuturat înainte și înapoi. Frate, nu numai ușciorii Templului trebuie să se scuture, ci toate cerurile și pământul se vor scutura când El vine din nou. Munții vor fugi, marea se va ascunde și oamenii vor striga: „*Ascunde-ne de fața Celui ce stă pe Tron!*” Acela va fi un timp cumplit. Prietene păcătos, mai bine te-ai cerceta! Corect.

Isaia a spus: „*Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate...*”

Dacă un astfel de om s-a recunoscut păcătos în Prezența lui Dumnezeu, ce va face păcătosul și nedreptul în ziua aceea? Ce vor face oamenii care stau în adunări? Ce vor face oamenii care au văzut Puterea lui Dumnezeu, au auzit numărătoarea inversă a Cuvântului, l-au văzut pe Dumnezeu manifestându-Se El Însuși și (dincolo de orice umbră de îndoială) fiecare Scriptură împlinită, și totuși încearcă să intre în cer fără să fie născuți din nou și să primească Duhul Sfânt? Biblia spune: „*Și, dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se vor face cel nelegiuit și cel păcătos?* (1Petru 4.18).

Cum vom sta noi în ziua aceea, dacă L-am văzut pe Dumnezeu dezvăluindu-se El Însuși înaintea noastră, am văzut slava lui Dumnezeu la fel ca toți oamenii aceia, ca profeții și înțelepții pe care se bazează Cuvântul? Dacă ei au căzut jos și au strigat: „*Sunt un om cu buze necurate, nesfințite,*” ce va fi cu omul care nici nu și-a mărturisit păcatele? Ce va fi atunci cu adolescenta care nu-și va mărturisi păcatul? Ce va fi cu omul cu inima împietrită care crede că știe despre creația lui Dumnezeu mai mult decât Dumnezeu Însuși? Ce se va întâmpla cu bărbatul care și-a petrecut toată viața încercând să contrazică Biblia? Unde va merge acel individ? Gândiți-vă la aceasta!

Aceasta este Evanghelia! Acesta este timpul în care oamenii trebuie scuturați. Acesta este timpul despre care Dumnezeu a spus că El va scutura nu numai Muntele Sinai, ci orice lucru care se poate mișca. Ați urmărit partea următoare a Scripturii? Noi am primit o Împărăție care nu poate fi clătinată. Aleluia! Tot ce se mișcă va fi scuturat: cerurile se vor scutura, pământul se va scutura. *„Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.”* *„Pentru că pe această stâncă voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului niciodată nu o va birui.”* Orice lucru poate fi mișcat, dar noi primim o Împărăție care este Cuvântul lui Dumnezeu. Însuși și Dumnezeu este Cuvântul Lui. El nu Se clatină pe Sine. Amin! Oh, vai! Dar Pavel a spus în Evrei că *„noi primim o Împărăție care nu poate fi mișcată, este de nemișcat.”*

În timpul acesta mai sunt oameni care cred aceasta? Eu cred că da, pentru că noi am văzut slava lui Dumnezeu la fel ca oamenii aceia mari din vechime. Noi am văzut slava lui Dumnezeu, la fel ca Avraam, am văzut slava lui Dumnezeu la fel ca Moise. Am văzut același Stâlp de Foc, aceeași Putere a lui Dumnezeu, care l-a vorbit lui Moise și lui Pavel; L-am văzut pe același Hristos, care-Și ține Cuvântul până la capăt, descoperit în plinătatea puterii Sale. Cum vom scăpa dacă umblăm și tratăm superficial aceste lucruri? Cum vom înainta dacă continuăm să ținem la crezurile și denomi-națiunile noastre și nu luăm Cuvântul lui Dumnezeu? Ce vom face în ziua aceea? Ce se va întâmpla cu noi după ce am văzut slava lui Dumnezeu?

Unii oameni vor sta departe și vor face haz de El, unii vor râde de El, unii Îl vor numi fanaticism, unii vor veni și-L vor numi telepatie mentală, unii Îl vor numi Beelzebul, unii Îl vor numi un lucru sau altul, așa cum zice vechiul proverb: *„Nebunii umblă cu pantofi cu ținte, unde Îngerii se tem să calce.”* Corect. Nebunul zice în inima lui: *„Nu este Dumnezeu.”* Când un om Îl vede pe Dumnezeu manifestat atât de desăvârșit prin propriul Său Cuvânt (nu printr-un crez, ci prin Cuvântul Său), apoi trece drept peste El și face haz de El, este un nebun. Dumnezeu este Cuvântul, și El Însuși li S-a descoperit cât se poate de clar. Cine nu recunoaște aceasta este nebun. Așa spune Biblia. Ce va fi cu un astfel de om când va trebui să stea înaintea Lui? Pentru cel rău, ziua aceea va fi îngrozitoare.

Dar păcătoșii pocăiți nu au nicio frică. Oh, nu! Păcătosul care se pocăiește știe că există o Jertfă sângerândă care așteaptă și stă în locul lui. Aceasta îi dă liniște și mângâiere. Eu am văzut slava lui Dumnezeu, l-am simțit puterea și cunosc atingerea mâinilor Sale; cunosc pedeapsa Lui și știu că El este Dumnezeu. Știu că sunt pierdut, dar acolo există Unul care stă pentru mine. Amin. Există Unul Care stă acolo și zice: „Tată, pune toată fărădelegea lui peste Mine, pentru că jos pe pământ el a stat pentru Mine.” Aleluia! Aceasta îmi dă curaj să mă apropiu cu îndrăzneală de Tronul lui Dumnezeu, deoarece știu că nu faptele mele bune, ci harul și îndurarea Lui mi-au adus salvarea. Nu ceea ce pot face eu, la ce mă pot atașa, sau ce pot spune eu, ci este prin harul Lui pentru că El m-a salvat.

Nu-i de mirare că poetul care a prins aceasta, a strigat:

O, har măreț, ce dulce este sunetul tău,

Care a salvat un nenorocit ca mine.

Odată eram pierdut, dar acum sunt salvat;

Am fost orb, dar acum văd.

Cum aș putea eu, cum ați putea voi, să ajungem în cer? Noi nu o putem face, nu este nici o cale s-o facem. Dar a venit Unul care a făcut calea, și El este Calea. Cum ajungem la El? Printr-un singur Duh, Duhul Lui, noi suntem botezați într-un Trup care va fi înviat ca o orbită. Noi vom merge de pe pământ ca astronauti ai acestei ultime zile și vom vedea de-a pururi Fața lui Dumnezeu. Amin. Sigur. Păcătoși pocăiți, nu vă îngrijorați pentru că acolo sus este Cineva care a luat locul vostru!

Oh, acum, după ce am venit în Prezența Lui și suntem cunoscuți că am fost în Prezența Lui, noi l-am văzut făcând lucruri care le-a făcut când era aici pe pământ.

De unde știți ce fel de viță este vița la care vă uitați? Din cauza rodului pe care-l poartă. De unde cunoașteți biserica la care mergeți? Prin rodul pe care-l poartă, pentru că Isus a zis: *„Cel ce crede în Mine, va face lucrările care le fac Eu. Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”*

El nu ne-a poruncit niciodată să mergem să facem denomițiuni și nu ne-a rânduit să mergem să facem crezuri, ci ne-a avertizat împotriva lor. *„Oricine va scoate ceva din El sau va adăuga ceva la El, va fi scoasă afară partea lui din Cartea Vieții.”* Vedeți?

Astfel, noi nu suntem rânduiți să facem altceva decât să stăm cu acel Cuvânt, iar dacă cineva este trimis de Dumnezeu, va sta cu Cuvântul, pentru că Dumnezeu poate sta numai cu Cuvântul Său. Vedeți? El trebuie să stea cu Cuvântul Lui.

Când un om vine în Prezența lui Dumnezeu și se face vreo schimbare la el, este schimbat pentru totdeauna. Sunt unii care merg în Prezența lui Dumnezeu, dar nu îi dau nici o atenție. Acela nu a fost rânduit la Viață, dar dacă a fost ales mai dinainte de Dumnezeu, imediat ce îl atinge acea primă mișcare, o cunoaște. Acea se aprinde.

Uitați-vă la mica prostituată din Samaria. Ea era într-o stare rea și mintal și fizic. Noi știm aceasta. Dar imediat ce a văzut semnul lui Mesia, a zis: *„Noi știm că va veni Mesia și va face aceasta. Tu trebuie să fii profetul Lui.”* *„Eu sunt acel Mesia despre care este scris că va veni”*, răspuns El.

Ea L-a recunoscut și nu a mai întrebat nimic. Imediat după ce a venit în Prezența lui Dumnezeu și a aflat acele lucruri, ea era răspunzătoare să spună și altora ce i se întâmplase. Aleluia! Corect. Orice om care vine în Prezența lui Dumnezeu este răspunzător înaintea lui Dumnezeu, să spună și altora. Priviți-i pe Avraam, pe Moise, pe Petru și pe Pavel. Când au venit în Prezența lui Dumnezeu, toți s-au recunoscut niște păcătoși, iar mai târziu, și-au sigilat mărturia cu viața. Priviți la domnița aceea! Ea nu a mai putut să stea nepăsătoare, ci a alergat în cetate și le-a

spus oamenilor: „*Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu este acesta Mesia?*” Ei n-au putut să tăgăduiască ceea ce le spunea ea, pentru că era conform Scripturii. Desigur. Un om care vine în Prezența lui Dumnezeu este răspunzător să spună și altora acest lucru, așa cum au făcut Moise, Petru și Pavel. După ce L-ați văzut și ați venit în Prezența Lui, voi sunteți răspunzători să duceți Mesajul și la altcineva. Voi nu puteți sta liniștiți, ci trebuie să-L spuneți și altora.

Îmi amintesc de o soră bătrână care venea aici: este mama fratelui Graham Snelling. Ea stătea aici în biserică și obișnuia să cânte: „Eu doar am trecut! Și alerg, alerg, alerg, căci am trecut dincolo și nu mă pot odihni.” Vedeți, ea a găsit Ceva. Odată, am mers la o biserică mică de negri din Louisville, și acolo toți cântau:

Eu alerg în sus pe Calea înaltă a Împăratului.

Chiar acum L-am găsit pe El

Și merg pe Calea înaltă în sus.

Există ceva cu privire la aceasta. Când îl aflați pe Hristos, nu mai puteți sta liniștiți și sunteți o persoană schimbată pentru tot restul zilelor voastre, pentru că atunci când Viața vine împreună, face o Lumină strălucitoare. Adevărat. Când becul se conectează cu firul, dacă este un bec corect, trebuie să dea lumină; când curentul și becul vin împreună, nu există nimic să-l oprească să răspândească lumina. El trebuie s-o facă. Dacă un bărbat sau o femeie sunt hotărâți pentru Viața veșnică și văd Curentul lui Dumnezeu care se unește cu ei, vor răspândi Lumina Lui peste tot, asemenea becului. Poate aveți numai zece wați, dar nu contează, Lumina pe care o aveți Se va răspândi peste tot. Dați Lumina voastră! Lăsați Lumina voastră să strălucească înaintea oamenilor, ca să poată vedea lucrările bune și să îl slăvească pe Tatăl care este în cer. Da, domnule.

Când un om vine în contact cu Dumnezeu, recunoaște că nu este bun. Cum este posibil ca un om să meargă în jur și să se laude cât de mare este el și ce a făcut, când el nu este nimic? El nu este nimic de la început.

Într-o zi, eram cu fratele Davis și aveam o trezire jos, în Memphis, Tennessee, sau nu cred că a fost în Memphis, ci într-unul din locurile de acolo. S-ar putea să fi fost Memphis. Noi am mers la un amfiteatru, deși nu cred că a fost un amfiteatru, ci un fel de galerie de artă, acolo regăsindu-se statui renumite pe care le-au adus din diferite părți ale lumii, statuia lui Hercule și altele, făcute de artiști mari. Ei au făcut și analiza unui om care cântărea o sută cincizeci de livre. Știți cât valora el? Optzeci și patru de cenți. Aceasta este tot ceea ce este el. Optzeci și patru de cenți este valoarea tuturor substanțelor chimice pe care le putem obține din el. Omul are atât de puțin var încât de-abia poate stropi cotețul de găini și mai are un pic de calciu, de potasiu. Toate s-ar putea vinde pentru optzeci și patru de cenți. Dar noi ne îngrijim de acei optzeci și patru de cenți și-i dădăcim atât de mult.

Erau prezenți și doi băieți, iar când au auzit cât valora omul acela, și-au spus unul altuia: „Jim, nu valorăm prea mult, așa-i?” „Nu, sigur că nu, John”, a răspuns celălalt.

Atunci le-am spus: „Un moment, băieți! Voi aveți un suflet, care valorează cât zece mii de lumi, deoarece a fost salvat prin puterea lui Dumnezeu, dacă Îl primiți.”

Când omul vede aceste lucruri, este răspunzător să le spună și altora. Eu am văzut aceasta de când eram copil și mi-am închinat viața acestui scop, iar acum pot spune că-mi pare rău că am numai o viață. Aș vrea să am zece mii de vieți sau o veșnicie, ca să le pot vorbi oamenilor despre El. Acesta este cel mai mare lucru pe care-l poate face un om.

În Ezechiel 33 puteți citi despre străjerul pus pe turn, care avea misiunea de-a veghea asupra cetății. Amin. Treziți-vă un moment conștiința duhovnicească, în timp ce iau această Scriptură. Străjerul era un bărbat de nădejde. El trebuia să

vegheze pe zidul cetății și să anunțe dacă se apropia vrăjmașul. El putea să-l deslușească de departe; putea să spună sub ce steag înaintează și numărul lor aproximativ. Străjerul putea să vadă aceasta la distanța la care poate vedea ochiul omenesc. El stătea mai sus decât ceilalți oameni și avea însărcinarea de a anunța orice apropiere a dușmanului. Dumnezeu l-a făcut răspunzător pentru toate viețile din cetatea aceea. Străjerule, cât mai este din noapte?” Aleluia!

Așa este și cu ostașii lui Dumnezeu de astăzi. Ei stau numai pe Cuvânt, iar dacă se ridică ceva lustruit, ceva ce nu este biblic, avertizează imediat adunarea lor. Ei recunosc tot ce nu este biblic orice lucru care nu este de la Dumnezeu, ca supeurile, dansurile și orice altceva ca să plătească păstorii. Lucrurile acelea sunt greșite. Jocurile de bunco și petrecerile în biserici, sunt greșite, iar un străjer adevărat, care a stat în prezența lui Dumnezeu, își va ridica glasul împotriva lor. Dacă el nu este pe zid, ci numai presupune că este pe zid, zidul poate nu este mai înalt decât restul adunării. Dar dacă el este un străjer corect, Dumnezeu îl ridică tocmai sus în sferele înalte, unde nu ajunge niciunul din ceilalți. El păzește turma, deoarece Dumnezeu l-a făcut răspunzător pentru ea. Omul lui Dumnezeu care stă în Prezența lui Dumnezeu, știe că Dumnezeu este Dumnezeu și Își ține Cuvântul; el îl vede pe Dumnezeu împlinindu-și făgăduințele și indiferent cât de multe denominațiuni încearcă să-l taie, el cunoaște frontul și rândurile vrăjmașului. Amin. El știe ce să spună adunării, pentru că este un străjer adevărat.

Noi am fost aduși în Prezența lui Dumnezeu și ne-am mărturisit păcatele, de aceea toate au fost șterse din Cartea și din mintea Lui. Numai Dumnezeu a putut să facă aceasta pentru noi. Noi, oamenii, suntem altfel. Dacă cineva îmi greșește, eu îl iert dar îmi amintesc ce mi-a făcut. Sau dacă greșesc cu ceva față de voi, mă veți ierta, însă nu veți uita. Dar Dumnezeu poate să ierte și să uite. Gândiți-vă că El nici măcar nu-și mai amintește de ea. Amin. Aceasta mă face să mă simt bine. Nimeni altcineva nu poate face aceasta în afară de Dumnezeu. El a spus că ne șterge greșelile din Cartea și din memoria Sa, și le va arunca în Marea Uitării. Eu nu pot face aceasta și nici voi, pentru că noi avem aceste simțuri limitate, dar El este Dumnezeul cel Atotputernic și poate să uite absolut totul ca și cum nu s-ar fi întâmplat niciodată nimic. Amin.

O doamnă tânără care frecventa o biserică de la țară, și al cărei tată era un predicator demodat, care striga, a venit la oraș și curând a luat obiceiurile femeilor de acolo. Mama acestei tinere murise, iar tatăl ei a venit s-o viziteze. Singurul lucru pe care-l avea de făcut bătrânul, era să se trezească dimineața, să-și mănânce dejunul și să ia Biblia să citească, să plângă, să se roage, să strige toată ziua și să alerge în sus și-n jos prin cameră, ceea ce pe ea o cam deranja. Dacă în timpul nopții lua Biblia și începea să citească, el se ridica din pat și striga: „Glorie lui Dumnezeu! Aleluia! Oh, glorie lui Dumnezeu!” Jumătate din noapte, sărea și striga.

Într-o zi, ea avea invitate câteva femei din biserică să la o mică partidă de ceai și nu știa ce să facă cu tatăl ei, pentru că îi era rușine cu ieșirile lui, așa că s-a decis să-l ducă în pod și i-a spus: „Tată, nu vrei să stai aici cu femeile, nu-i așa.”

„Nu, sigur că nu vreau”, a răspuns tatăl.

„Femeile din biserică vin astăzi la mine și vom avea o adunare mică, o adunare mică de rugăciune, așa că n-ai vrea să mergi în camera din pod?”

„Sigur, voi merge acolo.”

Apoi, fiica i-a luat Biblia și i-a dat o carte de Geografie gândindu-se că nu va avea motive să sară de bucurie când va citi din ea și va sta liniștit. Tatăl a plecat în camera din pod, care se afla exact deasupra camerei în care doamnele aveau partida de ceai. Ea îi dăduse cartea de Geografie zicând: „Este frumoasă și ar trebui s-o citești, tată, pentru că spune adevărul despre lume.” „Ei bine, o citesc bucuros!” „Să stai liniștit până când pleacă femeile acestea, apoi vii înapoi jos și poți să faci ce vrei.” El a fost de acord să facă așa.

Ele aveau petrecerea lor de ceai, știți voi cum este, vorbeau despre una și despre alta, râdeau și se distrau. Pe la timpul acela s-a întâmplat ceva sus, se auzeau strigăte și sărituri și tencuiala cădea. Bătrânul alerga în sus și-n jos prin pod și

striga cât putea de tare: „Glorie lui Dumnezeu! Glorie lui Dumnezeu!” Femeile nu puteau înțelege ce se întâmplă, dar curând bătrânul a coborât bucuros la ele. Atunci fiica l-a întrebat: „Tată, eu ți-am dat cartea de Geografie ca să citești din ea, nu Biblia.”

„Este adevărat”, a răspuns bătrânul, „dar eu am citit în cartea aceasta că oamenii de știință au găsit în ocean locuri în care sunt gropi fără fund, iar ieri am citit în Biblie că Domnul a aruncat păcatele mele în Marea Uitării și nu-și mai aduce aminte de ele. Ele sunt duse, nu mai există!” Și el striga din cauza aceasta. Vedeți? Acesta este adevărul.

Dumnezeu a aruncat păcatele noastre în Marea Uitării și le-a șters. Este ca și cum nu le-am fi făcut niciodată, iar acum putem să stăm în Prezența lui Dumnezeu, prin Isus Hristos Domnul nostru, puri și sfinți, la fel de sfinți cum era El, pentru că El nu mă vede pe mine când vin acolo sus, ci Îl vede pe propriul Său Fiu. Acesta este singurul fel în care mă poate vedea. Nu mă poate vedea pe mine, pentru că eu sunt în Fiul Lui. Deci, El îl vede numai pe Fiul Lui. Nu este minunat? Noi nu mai trebuie să ne gândim la păcatele noastre trecute, pentru că s-au dus, sunt sub Sângele Său. Da, domnule. Nu trebuie să vă mai îngrijorați din cauza lor, pentru că totul este dus, este șters din memoria lui Dumnezeu, nu mai există. El nici măcar nu-și mai amintește de ele.

Marele profet Isaia, și-a mărturisit păcatele și a zis:

„Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate (Un profet) și adunarea mea este necurată.” Vedeți? Oamenii la care le predic, sunt necurați, și eu sunt necurat. Vai de mine! Dar imediat după aceea, a venit îngerul din slava lui Dumnezeu. Norii s-au dat la o parte, iar Isaia a putut privi în sus ca să vadă cum slava lui Dumnezeu umplea tot cerul. El a văzut serafimii care nu au știut niciodată ce este păcatul și stau tot timpul în Prezența lui Dumnezeu. Cu două aripi își acopereau fața, cu două picioarele și cu două aripi zboară, în timp ce strigă zi și noapte: *„Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu.”* (v. 2-3). Aceasta vă face să vă simțiți nesfinți, nu-i așa? Ce a spus Isaia? *„Vai de mine!”* El și-a mărturisit

păcatul și a zis: „*Vai de mine!*”

Dar unul dintre serafimi s-a dus și a luat cu cleștele un cărbune de pe altar și a venit la profet. Cărbunele aprins simbolizează botezul cu Duhul Sfânt. Îngerul a atins cărbunele aprins de buzele profetului și a spus: „*lată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!*” Când și-a mărturisit păcatele și a zis: „*Vai de mine!*”, Îngerul s-a dus acolo și a luat cu cleștele un cărbune de foc, care reprezenta Duhul Sfânt și foc, a venit, l-a pus pe buzele profetului și a zis: „*Eu te-am curățit!*” Apoi, perdeaua timpului a fost dată la o parte și Isaia l-a auzit pe Dumnezeu spunând: „*Cine va merge pentru Noi?*”

După ce a văzut că există o cale să scapi de păcat, Isaia a înțeles că Dumnezeu voia să trimită pe cineva pentru El, de aceea a zis: „*Iată-mă, trimite-mă!*” El a fost în Prezența lui Dumnezeu, și-a mărturisit păcatul, și a fost curățit și pregătit pentru slujbă. Amin. Pe baza acestui verset, un poet a scris:

Milioane mor acum în păcat și rușine,

Ascultă strigătul lor amar și trist.

Grăbește, frate, grăbește-te la salvarea lor;

Răspunde repede: „Doamne, iată-mă!”

Întotdeauna când mă gândesc la Africa, la India și la milioanele de păgâni din toată lumea care strigă și plâng după milă, mă întreb: „Cine se va duce?” Nu le dați o broșură, ci aduceți-l pe Hristos. Cineva din Prezența Lui, ca Moise, care putea merge acolo jos și să le arate adevărata eliberare. Nu să-i facă să se atașeze de o biserică sau să dea mâna și să aibă un crez, ci să aducă eliberarea sufletului lor;

aceasta face un om evlavios. Da, Isaia și-a mărturisit păcatele și a fost curățit.

Iacov s-a luptat toată noaptea, mărturisindu-și păcatele. Vă amintiți în ce loc era el? La Peniel, P-e-n-i-e-l. În limba ebraică, cuvântul Peniel, înseamnă „Fața Atotputernicului Dumnezeu.” Iacov, micuțul șmecher a trebuit să fugă. „Iacov” înseamnă „înlocuitor, înșelător”. El a fugit toată viața departe de Dumnezeu, dar când a avut un timp în Prezența lui Dumnezeu, la Peniel, în Fața lui Dumnezeu, s-a prins de Dumnezeu și nu a vrut să-L mai lase. Dumnezeu, avem nevoie de mai mulți Iacovi! El s-a ținut de Fața lui Dumnezeu, în Prezența lui Dumnezeu, și a stat acolo până când a fost răsăritul soarelui. Dumnezeu i-a zis: „Lasă-Mă să plec, pentru că răsare soarele.” Iacov a stat în Fața lui Dumnezeu până la răsăritul soarelui și a plecat neprihănit și salvat.

Oh, ce lucru mare, să știe că s-a luptat până când a biruit! El a văzut semnele lui Dumnezeu și a avut vise din partea Lui, dar acesta era un timp când a fost în fața lui Dumnezeu, în Prezența lui Dumnezeu. Gândiți-vă la aceasta, prieteni, în timp ce ne grăbim. Orice om care vine în Prezența lui Dumnezeu este schimbat. Iacov a fost schimbat după întâlnirea cu El. Acum el putea umbla cu Dumnezeu. Da, după acea experiență, el a fost altfel decât înainte. După ce s-a terminat lupta, el a început să zidească un altar. Da, domnule. Voi știți că el nu obișnuia să zidească altare, dar, vă spun, când veniți în Prezența lui Dumnezeu, vreți să zidiți un altar pe undeva, vreți un loc unde să vă puteți ruga. Iacov a zidit un altar. El a fost curățit și Dumnezeu a biruit.

El a fost schimbat din Iacov, „înlocuitor,” în Israel, un Prinț al lui Dumnezeu, un om plin de puterea Domnului. Aceasta s-a întâmplat cu Iacov, înlocuitorul, înșelătorul nedrept și necurat care și-a înșelat fratele și i-a furat dreptul de întâi născut, care și-a agonisit averea în mod murdar înșelându-și socrul prin faptul că a pus bețe verzi de la plopii albi, în jgheburile cu apă, pentru ca atunci când veneau oile să bea, văzând bețele acelea să fete miei peștriți și pătați. Da, el i-a înșelat pe socrul său, pe mama sa, pe tatăl său, pe fratele său, dovedind prin aceasta că era un șmecher. El a fugit tot timpul de Dumnezeu și de fratele său. Dar când a venit în Prezența lui Dumnezeu, Iacov a recunoscut că era un păcătos. Și ce a făcut? Și-a văzut oportunitatea. El a întâlnit Ceva la care nu s-a gândit niciodată și a stat acolo

până când i s-au dus toate păcatele. Oh, vai! Dumnezeu l-a adus în propria Sa Prezență.

Dumnezeu găsește întotdeauna o cale să aducă omul în Prezența Sa, astfel încât să-l determine să ia o hotărâre. Atunci, unii fug de El, iar alții fug la El. Cei care sunt hotărâți mai dinainte pentru Viață, Îl cred și se agață de El, dar dacă nu sunt în Planul Lui, se îndepărtează spunând: „Aici nu este nimic!” Astfel de oameni sunt pierduți, dar cei care-și mărturisesc păcatele, vor primi iertarea. Dacă vă ascundeți păcatele, nu veți propăși! Nu.

Voi știți că a doua zi după întâlnirea sa cu Domnul, Iacov s-a întâlnit cu fratele său Esau, dar nu mai avea nevoie de ajutorul și de oștirea lui, pentru că era preocupat să zidească un altar Domnului. Iacov nu se mai temea de Esau pentru că putea să spună ca David: *„Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei. Când este El la dreapta mea, nu mă clatin.”* (Psalmul 16.8). Da, eu Îl am pe Domnul la dreapta mea! Pentru el nu mai exista nici un lucru care ar fi putut să-l sperie sau să-l tulbure, deoarece era sigur că Domnul era cu el.

Acesta este motivul pentru care a putut să spună și David: *„Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei.”* Eu l-am pus pe Domnul înaintea ochilor mei, ca să fiu întotdeauna sigur de prezența lui Dumnezeu. Nu este aceasta o lecție bună pentru noi toți? Să-L avem pe Domnul întotdeauna înaintea ochilor noștri și să fim conștienți de Prezența Lui. Puneți-L pe El pe primul loc. De ce? Puneți-L pe El în mintea voastră, pentru că atunci nu veți mai păcătui, ci veți recunoaște că sunteți mereu în Prezența lui Dumnezeu. Când vă dați seama că Dumnezeu este aproape, veți fi atenți la tot ceea ce spuneți.

Dacă un om se gândește că Dumnezeu a plecat, se gândește la lucruri murdare, pofteste după femei, înjură, fură, înșală, într-un cuvânt, face toate relele posibile. De ce? Deoarece crede că nu-l vede Dumnezeu. Aduceți-l însă în Prezența lui Dumnezeu și el se va opri chiar atunci. Vedeți? David spunea: *„Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei.”* Acesta este un lucru bun. Deci, nu-i de mirare că Dumnezeu a spus că David este un om după inima Lui. Omul face orice când se

gândește că Dumnezeu nu este prezent. Ați observat că atunci când un credincios vine în prezența unui păcătos, acesta încetează să mai vorbească murdar? Vedeți, păcătoșii încetează imediat să mai vorbească murdar, deoarece știu că au venit în Prezența lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu locuiește în cortul Său, adică în poporul Său. Vedeți?

După ce David a făcut aceasta, a zis: „Inima mea se va bucura.” Aș vrea să citesc Psalmul 16: *„Inima mea se va bucura și carnea mea se va odihni în nădejde.”* De ce? *„Inima mea se va bucura pentru că Îl am tot timpul pe Domnul înaintea mea. Și carnea mi se va odihni în nădejde; dacă mor, voi fi înviat din nou, pentru că El nu va suferi ca Sfântul Lui să vadă putrezirea; nici nu-mi va lăsa sufletul în iad.”* Vedeți? Când David l-a pus pe Dumnezeu înaintea lui, a fost conștient că era în Prezența lui Dumnezeu în mod constant. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu.

Ascultă-mă, biserică, pentru că te iubesc și vreau să ascultați ce vă spun.

Puneți-L întotdeauna pe Domnul înaintea voastră și nu faceți nimic din ceea ce nați face în Prezența Lui, pentru că El vă vede. Vedeți? Domnul tăbărăște în jurul celor ce se tem de El. El stă chiar lângă voi. El știe orice faceți, și voi trebuie să recunoașteți aceasta.

Când începeți să spuneți o minciună, să n-o faceți! Amintiți-vă că Dumnezeu vă aude. Dacă începeți să faceți o șmecherie mică, să n-o faceți, pentru că Dumnezeu Se uită la voi. Dacă începeți să-l luați Numele chip ușuratic, n-o faceți pentru că Dumnezeu vă ascultă. Dacă începeți să fumați o țigară, El vă vede. Vedeți? Noi cântam o cântare:

De-a lungul drumului,

spre locuința adevărată a sufletului,

Este un ochi care vă vede;

Fiecare pas care-l faceți,

Acest ochi mare este treaz și-l vede.

Amintiți-vă! Faceți ca David, puneți-L pe Domnul întotdeauna înaintea feței voastre pentru că atunci inima voastră se va bucura și carnea voastră se va odihni în nădejde, pentru că El a promis-o. Da, domnule. El știa că El va învia pentru că Dumnezeu a promis aceasta. Bine.

Când venim în Prezența Lui, noi suntem schimbați și nu vom mai fi la fel. Priviți în jos prin veacurile trecute! În toată istoria omenirii au fost oameni credincioși care L-au avut pe Domnul înaintea lor. Priviți-l pe Avraam! Voi ziceți: „Ei bine, numai predicatorii vor avea viața schimbată.” Oh, nu! Viața fiecăruia va fi schimbată. Vedeți?

Avraam era un fermier, dar într-o zi a auzit Glasul lui Dumnezeu care i-a vorbit și a văzut o viziune. Din clipa aceea, el a fost un om schimbat: s-a despărțit de neamurile lui și de prieteni și a pornit într-o călătorie. El a fost toată viața străin și călător într-o țară străină, unde a locuit în corturi, deoarece a mărturisit clar că este în căutarea unei Cetăți al cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu. El știa că Dumnezeu este Acolo și că Cetatea pe care-o căuta există, pentru că a fost zidită de Dumnezeu Însuși. Așa ne spune Evrei 11.10: *„Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.”* Avraam era un om schimbat, deși nu a fost decât un fermier. Dar el a văzut o viziune, a venit în Prezența lui Dumnezeu și din clipa aceea a fost un om schimbat.

Moise a fost un păstor, dar când a venit în Prezența lui Dumnezeu a fost un om schimbat. El a fost un laș și a fugit de Faraon, cu toată armata în spatele lui. Dar când a venit în Prezența lui Dumnezeu, s-a dus înapoi și a luat toată națiunea.

Vedeți? El a fost un om schimbat, deși era doar un păstor.

Petru era doar un pescar și nu știa decât să prindă pește, dar când a venit în Prezența lui Dumnezeu și L-a văzut pe marele Creator care putea crea pește, iar El i-a spus să arunce năvodul și să-l tragă afară, deși știa că acolo nu era niciun pește, a zis: „Doamne, voi face aceasta la Cuvântul Tău, fiindcă cred că ești Fiul lui Dumnezeu; dacă Tu ai spus să arunc năvodul, îl arunc.” Și când au tras mrejele afară, au scos atât de mult pește încât au început să li se rupă mrejele, așa că a zis: „Doamne, pleacă de la mine pentru că sunt un om păcătos!” Vedeți, pescarul Petru n-a mai fost același după ce s-a întâlnit cu Hristos, ci a stat foarte drept cu Dumnezeu, iar El i-a dat cheile Împărăției cerurilor. Da, domnule.

Pavel, era un fariseu învățat, educat și instruit în toată religia, unul din cei mai mari învățați ai timpului. Dar în ziua când a stat în prezența Stâlpului de Foc, a Dumnezeului pe care-L prigonea fără să știe, a căzut cu fața la pământ înaintea Lui. Pavel făcea parte din partida fariseilor și nu credea că Dumnezeu S-a arătat în trup omenesc. El știa doar că Dumnezeu este Stâlpul de Foc care a scos Israelul din Egipt și l-a condus pe cale. De aceea, când a văzut Stâlpul de Foc, a căzut cu fața la pământ înaintea Lui. Din Stâlp s-a auzit un Glas care i-a zis: „*Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?*”

„*Cine ești Tu, Doamne?*” a răspuns el. Și Domnul a zis: „*Eu sunt Isus, pe care-L prigonești.*” (Fapte 9.4-5).

Mai târziu, el i-a întrebat pe ucenicii din Efes: „Cum ați fost botezați?” Vedeți, el a fost schimbat pentru că a stat în Prezența lui Dumnezeu. Numai aceasta schimbă un om.

Charles G. Finney a fost un avocat renumit din Filadelfia, dar când a venit în Prezența lui Dumnezeu, și-a părăsit slujba și a devenit unul dintre cei mai puternici predicatori pe care i-a avut națiunea aceasta până acum... Cineva i-a spus odată: „Ne rugăm să primești Duhul Sfânt”, la care Finney a răspuns: „Eu am Duhul Sfânt.

Sunt predicator.”

O femeie micuță i-a zis: „Domnule Finney, tu ești un om mare și ai o mare prindere la Cuvânt, dar ai nevoie de Duhul Sfânt, iar noi ne rugăm pentru tine.”

Finney ieșea în fiecare dimineață din birou ca să se roage, iar într-o zi, în timp ce se ruga a auzit un zgomot în tufișul din apropiere. S-a gândit că-l caută șeful lui, dar imediat după aceea a sărit în sus strigând: „Doamne Dumnezeule, eu Te cred.” Apoi a privit în jur ca să vadă de unde venea acel zgomot și a observat că ramurile tufișului erau rupte. Acela a fost momentul când a venit în Prezența lui Dumnezeu. El și-a dat seama că tufișul s-a rupt cu un scop, iar atunci lacrimile au început să-i curgă pe obraji și a zis: „Poate că femeia aceea avea totuși dreptate. Eu mă rușinam întotdeauna la gândul că aș putea fi auzit de cineva vorbind cu Dumnezeul meu, dar mă gândeam că este o onoare să fiu văzut vorbind cu șeful meu. Oh, cu cât este mai mare Domnul meu decât șeful meu! Apoi a zis: „Doamne, iartă-mă și umple-mă cu Duhul Sfânt!”, după care a început să strige. El era în Prezența lui Dumnezeu. Bucuria lui era atât de mare încât s-a închis în casă spunând: „Doamne, prin manifestarea mea Îți voi aduce rușine. Ascunde-mă până va trece aceasta.” De ce? Pentru că venise în Prezența lui Dumnezeu și era un om schimbat. El a continuat să predice aceleași predici ca înainte și sufletele veneau la altar. Vedeți, el a fost în Prezența lui Dumnezeu.

Moody era un cizmar bătrân care abia își cunoștea Abecedarul. Corect. Gramatica lui era săracă, iar într-o zi, cineva i-a spus: „Domnule Moody, gramatica ta este foarte săracă.” „Este adevărat,” a răspuns el, „dar câștig cu ea suflete.”

Într-o zi, a fost căutat de un ziarist care voiau să vadă cine este acest bărbat care are așa putere mare de a atrage masele. Privit la exterior, nu se putea găsi nimic atrăgător la el: era un bărbat chel, cu o barbă lungă și burtos. Astfel, ziaristul nu a scris nimic bun despre el, ci a zis: „Eu nu văd ce anume vede cineva în Dwight Moody. Este un bărbat urât, cu o voce răgușită și barbă lungă până la talie, iar capul lui chel arată ca un dovleac. Cum este posibil ca oamenii să alerge să vadă un asemenea om?”

Administratorul lui Moody a văzut din întâmplare articolul și a zis: „Să-ți citesc ceva, domnule Moody. Este un articol din ziar și este vorba de tine.”

Moody a dat din umeri și a zis: „Sigur că nu, ei vin să-l vadă pe Hristos.” Aceasta-i tot. De ce? El a fost în Prezența lui Dumnezeu și în loc să pună talpă la papucii oamenilor, i-a încălțat cu râvna Evangheliei.

Într-o zi, a venit în Prezența lui Dumnezeu o femeie păcătoasă, iar când a stat în Prezența lui Dumnezeu, toate păcatele i-au fost iertate și ea era la fel de curată și albă ca un crin. Oh, vai! Câți alți oameni aș putea numi aici, dar timpul nu-mi mai permite.

Totuși, aș vrea să vorbesc puțin despre mine. Cine a putut fi mai josnic decât mine? Unde am fost eu? Am venit dintr-o familie de bețivi, dintr-o familie de ucigași, dintr-o familie de contrabandiști. Fiecare dintre voi știe ce fel de nume am avut aici. Oamenii nici nu vorbeau cu noi pe stradă. Când mergeam pe stradă și încercam să vorbesc cu cineva, nimeni nu vorbea cu mine decât dacă nu era nimeni în jur. Dacă cineva vorbea cu mine și venea altcineva, mă lăsa. Atunci plângeam și îmi ziceam: „Situația aceasta nu mai poate continua mult așa. Este greșit.”

Dar într-o zi, am venit în Prezența lui Dumnezeu, și El m-a schimbat într-un alt fel de fiu. Harul Lui m-a dus în Prezența Sa și nu L-aș mai părăsi pentru nimic în lume. Au trecut deja treizeci de ani de atunci, dar nu L-aș lăsa niciodată și am asigurarea că voi rămâne pentru totdeauna în El. Nici măcar moartea nu mă va separa de Prezența Lui, ci voi fi pentru totdeauna cu El. Îmi amintesc că atunci când am venit pentru prima dată în Prezența Lui, am plâns ca Isaia: „*Vai de mine!*” Apoi, El m-a atins cu harul Său și m-a schimbat total. De atunci sunt copilul Său și am dorit să-mi dau toată viața pentru slujirea Lui.

Dacă aș avea zece mii de vieți, aș vrea să i le dau Lui pe toate, dar eu am o singură viață, iar din cei cincizeci de ani câți am, cam treizeci și trei au fost în

slujba Sa. Aș vrea să trăiesc încă o mie de ani ca să-L pot sluji pe El. De ce? Pentru că am venit în Prezența Lui și am aflat că atunci nimeni nu voia să mă iubească, Cineva m-a iubit. El mi-a purtat de grijă când nimeni nu-mi purta de grijă. Eu am cuprins crucea cu mâinile și am strâns-o la piept, iar atunci eu și El am devenit una. De atunci L-am iubit cu toată ființa mea. El mi-a colorat pieptul și inima Sângele Său și a iertat toate păcatele mele, iar în seara aceasta sunt fericit să fiu unul din ai Lui. Nu mai doresc să părăsesc locul ceresc, deși ispititorul a încercat de multe ori să mă întoarcă de pe cale. Dar eu sunt ocrotit de harul lui Dumnezeu și mă simt foarte fericit să fiu cuprins în dragostea și în îndurarea Sa. Eu trăiesc pe malul Aleluia, ceea ce îmi face inima să se bucure.

Eu vi-L recomand celor care sunteți epuizați; vi-L recomand celor ce nu aveți nădejde și nu ați fost niciodată în Prezența Sa. Singurul lucru pe care-l aveți de făcut este să vă mărturisiți păcatele, să recunoașteți că sunteți greșiți, iar Dumnezeu are în seara aceasta, acel Înger rânduit numit Duhul Sfânt, care va șterge toate păcatele voastre. Atunci veți plânge la fel ca Isaia care a zis: „Doamne, iată-mă, trimite-mă!” Atunci vă veți ridica mâinile și veți cânta:

Îl voi lăuda! Îl voi lăuda!

Slavă Mielului pentru păcătoși junghiat.

Dați-I glorie toți oamenii, că sângele Lui a spălat orice pată. Îl iubesc. Voi, nu? Trăind în Prezența Lui!

Dimineață când am urcat pe podium eram foarte bolnav. Săptămâna trecută am petrecut-o jos în Kentucky împreună cu câțiva prieteni de aici. Cred că dacă aș mai fi stat câteva zile, m-ar fi omorât cu dragostea lor. Acolo sunt cei mai vestiți bucătari și cele mai bune mâncăruri pe care le-am mâncat în viața mea. Acesta este motivul pentru care nu m-am săturat, ci m-am prea săturat. Ei mă întrebau: „Frate Branham, nu vrei și din aceasta? Nu vrei și de aici?” Erau foarte bune și am mâncat prea mult. La un moment dat m-am gândit că nu mă mai pot mișca, iar

noaptea nu am putut să dorm, așa că m-am ridicat și m-am plimbat o vreme, iar dimineața când am venit aici, nu-mi era bine. Dar când am ajuns în Prezența Sa, totul a fost bine. Nu este minunat să trăiești în Prezența Sa?

Oh, eu trăiesc în Prezența Lui!

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Laudă Mielului pentru păcătoși junghiat;

Dați-I glorie toți oamenii,

Căci Sângele Lui a spălat orice pată.

Să ne plecăm capetele. (Fratele Branham începe să fredoneze).

Căci El a făcut așa de mult pentru mine.

El mi-a iertat fărădelegea,

Și Sângele Lui mi-a spălat păcatul.

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Laudă Mielului pentru păcătoși junghiat;

Dați-I glorie toți oamenii,

Căci Sângele Lui a spălat orice pată.

Eu știu că Prezența Lui este aici. Cu puțin timp în urmă, m-am rugat pentru o fetiță din Biserica lui Dumnezeu, iar Duhul Sfânt S-a mișcat peste mine când mă rugam pentru acel copil. Supraveghetorul bisericii i-a trimis pe părinți să vină cu copilul aici pentru că medicii au spus că are leucemie și va muri în curând. Micuța fetiță dulce era în ultima fază. Când a venit acolo în spate, își întindea mânuțele slabe și albastrii spre mine. Era umflată și plină de noduli, iar când am privit-o, am avut o vedenie. Părinții ei au citit de curând o carte despre vindecarea divină, iar supraveghetorul bisericii lor, i-a trimis aici. Ei au venit pentru serviciul de vindecare, dar eu le-am spus: „Aduceți copilul acum pentru că așa mă simt călăuzit.”

Apoi, în timp ce stăteam acolo, Duhul Sfânt m-a dus în vedenie prin viața acestui copil, mi-a arătat ce s-a întâmplat și ce au făcut părinții. Apoi am văzut că fetița dorea să devină pianistă. Mama a vrut să spună ceva, dar tatăl a zis: „Acesta este adevărul lui Dumnezeu.”

Apoi, am văzut cum peste fetiță se lasă o umbră ca o perdea și am spus: „Satan, tu ești biruit!” Și am continuat: „O, Dumnezeule, Tu nu faci deosebire între oameni. Prin puterea învierii Tale, fiind slujitorul Tău, scot acest diavol din copil!” Imediat am văzut cum deasupra fetiței a apărut o Lumină puternică și a fost vindecată pe loc. Amin. Sigur, El este vrednic de slavă.

El știe totul și vă cunoaște inimile. Voi știți ce gândiți, dar și El știe. Dacă în seara aceasta, peste voi atârnă vreun păcat mic, nu ați vrea să mergeți cu el în Prezența lui Dumnezeu, să ridicați mâna și să spuneți: „Frate Branham, roagă-te pentru mine, pentru că în ziua aceea aș vrea să fiu fără vină în Prezența Lui.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Sunt ridicate multe mâini, iar Dumnezeu le vede pe toate pentru că suntem în Prezența Lui.

Acum vreau să fiți atenți, pentru că am să vă spun ce să faceți. Faceți cum a făcut David: puneți-L chiar acum pe Domnul înaintea voastră. Puneți-L pe Domnul între voi și păcat. Oricare ar fi lucrul acela: minciună, furt, gânduri rele, mânie, furie, băutură, fumat, jocuri de noroc sau orice altceva, puneți-L pe Domnul între voi și el. Poate sunteți munciți de diferite pofte sau altceva, eu nu știu, dar orice ar fi, puneți-L pe Domnul înaintea voastră. Atunci, inimile voastre vor tresălta de bucurie și trupul vi se va odihni în nădejde, deoarece știți că Hristos a făgăduit că îl va învia în ultimele zile. Când El vine, noi vom veni în asemănarea Lui. Vreți să veniți în Prezența Lui în timp ce ne rugăm?

Tată ceresc, acesta este un Mesaj scurt, dar el conține nădejdea robului Tău slab și istovit, de a locui pentru totdeauna în Prezența Dumnezeu. În seara aceasta, am văzut efectul pe care l-a avut asupra omului sfânt venirea în Prezența Ta; ce efect a avut asupra lor. Înțelepții, profeții mari și puternici rânduiți de Dumnezeu și trimiși să predice Cuvântul, când l-au întâlnit față în față, au căzut la pământ ca un om mort. Ce vom face noi în ziua aceea, Doamne? Noi nu ne-am gândit niciodată la aceasta, dar o facem acum, când s-au ridicat spre Tine, patruzeci sau cincizeci de mâini. În inimile lor s-a întâmplat ceva care i-a determinat s-o facă. Ce vor face ei ca să-L întâlnească?

Doamne, și mâinile mele sunt ridicate. Ce voi face eu? O, Tată, eu am făcut multe greșeli. Dimineață mi-am mărturisit păcatul înaintea Bisericii, așa cum ți l-am mărturisit Ție acolo sus pe vârful muntelui, în dimineața când vântul bătea cu putere și viscolea zăpada. Acolo, pe vârful muntelui, am plâns și Te-am rugat să mă ierți pentru nechibzuința mea. Cum m-am temut să vin înaintea fraților, pentru că unii dintre ei mă privesc ca robul și profetul Tău. O, cât mi-a fost de greu să vin în fața lor și să le spun ce lucru nechibzuit am făcut! Dar faptul că nu mi-am ascuns păcatul, a făcut atât de mult bine sufletului meu și doresc să fiu întotdeauna cinstit cu Tine și înaintea oamenilor. Eu sunt greșit, sunt total greșit, de aceea mă rog pentru iertare. Tată, eu am amânat multe lucruri pe care ar fi trebuit să le fac în slujba Ta. Uneori am putut să fac mai mult, dar nu am făcut. Tată, îți mărturisesc păcatul meu și Te rog să mă ierți. Aș vrea ca Îngerul lui Dumnezeu să mă curețe prin Sângele lui Isus.

În seara aceasta sunt ridicate multe mâini spre Tine. Poate că mulți dintre ei nu Ți-au mărturisit niciodată păcatele, dar un lucru este sigur: dacă ne mărturisim păcatele, Dumnezeu le va șterge, le va arunca pentru totdeauna în Marea Uitării și nu-Și va mai amintește niciodată de ele.

Tată, eu Ți-am mărturisit comportarea greșită pe care am avut-o înaintea acestor oameni. Întotdeauna m-am temut că oamenii se vor supăra pe mine și n-am vrut să-i rănesc, dar nu m-am gândit că prin aceasta Te supăr pe Tine. Acum, Te rog să mă ierți, și știu că dacă Ți cer iertare, am iertarea Ta; știu că Tu le pui în Marea Uitării și nu-Ți mai amintești niciodată de ele. Dumnezeule, Ți sunt mulțumitor pentru aceasta. Te rog să îngădui ca toți cei care sunt prezenți în locul acesta și au vreun păcat care le împiedică înaintarea, să-l dea la o parte și să-l pună pe Domnul înaintea lor cum a făcut David.

Noi strigăm ca Isaia: „*Vai de mine! Sunt pierdut căci sunt un om cu buze necurate și am văzut Slava lui Dumnezeu!*” Eu sunt un om cu buze necurate, o femeie, o fată sau un băiat cu buze necurate. Oricine am fi, noi suntem necurați și cerem Sângele lui Isus Hristos, Jertfa corespunzătoare, să ne curețe de tot păcatul, ca să putem rămâne veșnic în Prezența Lui. Lasă-ne să plecăm de aici cu inimile pline de bucurie, astfel ca și trupul nostru să se odihnească în nădejde, știind că atunci când se termină numărătoarea inversă și va veni Isus, vom fi înviați cu El în asemănarea lui, și-L vom întâlni în văzduh, în Răpire.

Noi am văzut că epoca a șaptea a bisericii este deja numărată și suntem gata să plecăm. Dumnezeule, înainte ca Tu să închizi ușa, Te rugăm ca dacă în seara aceasta mai este vreunul care nu a venit încă înăuntru, să se grăbească deoarece simțim că ușa harului, ușa între har și judecată, se închide. Cei care vor accepta mila, vor păși înăuntru, dar cei care nu vor intra, vor trebui să sufere judecata. Dumnezeu închide ușa! Fie ca în seara aceasta să nu fie închisă nicio ușă pentru acești păcătoși care s-au mărturisit, și noi toți să primim iertare și milă, în Numele lui Isus Hristos.

Tată, acum mă rog pentru cei bolnavi și suferinzi. Îngăduie ca harul Tău să le

dăruiască tot ce le trebuie. Îngăduie-le să intre în Hristos, în Prezența Lui Hristos, făgăduința. „*El a fost rănit pentru fărădelegea mea,*” acela este păcatul meu. „*În rănilor Lui sunt vindecat,*” îl pun pe Domnul înaintea bolii mele. „*El este la dreapta mea, și nu voi fi clintit,*” apoi mă duc cu îndrăzneală înainte mărturisind că sunt vindecat. „*Prin rănilor Lui sunt vindecat.*” Doamne, dă-ne aceasta fiecăruia dintre noi, fiindcă știm că dacă mărturisim cu buzele și credem din inimă, avem ceea ce cerem.

Tu ai spus: „*Orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit.*” (Marcu 11.24).

Noi credem aceasta, Tată. Credem că Tu ne cureți de tot păcatul nostru și ne vindeci de toate bolile noastre; credem că Tu ne dăruiești har ca să Te slujim.

Fii cu oamenii aceștia. Mulți dintre ei vor călători în noaptea aceasta spre casă și au de condus sute de mile. Doamne, nu îngădui să li se întâmple ceva rău. Ei vin traversând țara, ca să stea aici să asculte numărătoarea inversă, să vadă cât de aproape suntem de timpul sfârșitului. Eu i-am rugat ca înainte de plecare să-L pună pe Dumnezeu înaintea lor, să-L aibă pe El tot timpul înaintea ochilor lor, înaintea oricărui alt lucru;

Înainte de a pleca în călătorie, înainte de a se deplasa mai departe, înainte de a se trezi sau înainte de a se culca, tot timpul și pretutindeni, El să fie înaintea lor. El este la dreapta mea și nu voi fi clintit. Îngăduie ca inimile lor să tresalte de bucurie, știind că au primit ceea ce au cerut, pentru că așa a făgăduit Dumnezeu. Trupul lor se va odihni în nădejde. Îngăduie aceasta, Doamne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Laudă Mielului junghiat pentru păcătoși;

Dați-I glorie toți oamenii,

Căci Sângele Lui a spălat orice pată.

Credeți că L-ați pus pe Domnul între voi și păcatul vostru, între voi și boala voastră, între voi și greșelile voastre, între voi și căile voastre? Domnul este întotdeauna înaintea mea și eu stau în Prezența Lui. Spuneți: „Când vreau să aprind o țigară, Domnul este înaintea mea. Când încep să poftesc, Domnul este înaintea mea. Când încep să spun ceva greșit, Domnul este înaintea mea. Data viitoare când încep să spun un lucru rău, Domnul este înaintea mea și eu nu voi fi clintit.” Amin. Eu voi trăi în fiecare zi în Prezența Lui. În tot ce voi face, în tot ce voi gândi, în tot ce voi vorbi, Îl am pe Domnul înaintea mea, pentru că în seara aceasta L-am pus înaintea mea și voi fi de neclintit. Îl iubiți?

Să ne ridicăm. Oh, mă simt foarte bine! Parcă nici nu aș mai merge acasă.

Este numai cam nouă fără douăzeci și cinci de minute, deci sunt cam cu două ore mai devreme. Nu este minunat? Oh, vai! Acum, în timp ce plecăm, să ne amintim că trebuie să luăm Numele lui Isus cu noi, ca Scut înaintea oricărei curse, iar când se adună ispite în jur, stați credincioși! Amintiți-vă doar să șoptiți acel Nume Sfânt în rugăciune.

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al suferinței și al necazului;

El bucurie și mângâiere-ți va da,

Oh, ia-L oriunde vei merge.

Nume scump (Nume scump),

O ce dulce! Speranța pământului și bucuria Cerului;

Nume scump (Nume scump),

O ce dulce! Speranța pământului și bucuria Cerului.

Câți vă bucurați de păstorul nostru, fratele Neville? Nu sunteți mulțumitori Domnului pentru un om bun și cinstit, care crede Evanghelia și face o slujbă atât de minunată supunându-se Poruncilor lui Dumnezeu, predicând Cuvântul și ținând tot timpul această atmosferă spirituală în biserică? Amintiți-vă că eu am venit de-a lungul Coastei de Est, am trecut spre Sud și spre Coasta de Vest și prin Canada, dar nu am întâlnit nici o biserică atât de spirituală ca biserica de aici. Ei au mers în crezuri, în fanatism, în istericale, sau au devenit atât de reci încât nu pot fi mișcați. Aceasta-i tot. Vă iubiți unii pe alții? Oh, dați mâinile unul cu altul și ziceți: „Laudă Domnului! (Fratele Branham laudă pe Domnul, dă mâna și vorbește cu oamenii).

Ia Numele lui Isus cu tine Ca un scut de orice cursă;

Când ispitiri în jur de adună, (ce faceți?)

Șoptiți acel Nume Sfânt în rugăciune.

Nume scump (Nume scump), O ce dulce!

Speranța pământului și bucuria Cerului;

Nume scump (Nume scump), O ce dulce!

Speranța pământului și bucuria Cerului.

Să ne aplecăm capetele. Să cântăm din nou foarte încetișor:

la Numele lui Isus cu tine, (pentru ce?)

Ca un scut de orice cursă; (când satan încearcă să vă prindă)

Când ispitiri în jur de adună, (ce faceți?)

Doar șoptiți acel Nume Sfânt, (Căci Domnul este înaintea feței mele, eu nu voi fi clintit!)

Nume scump, nume scump, O ce dulce!

- Amin -